

РЕШЕНИЕ

№ 3617

гр. София, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 141 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ СТ.
ХАЗЪРБАСАНОВА

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА АЛ. ЛАЗАРОВА
като разглежда докладваното от СИЛВИЯ СТ. ХАЗЪРБАСАНОВА
Гражданско дело № 20231110108031 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Дял I, глава XII от ГПК.

Предявен е установителен иск с правно основание **чл.422 вр. чл.410, ал.1, т.2 КЗ, вр. чл.49, ал.1 вр. чл. 45 ЗЗД** от „Д....“ АД против С..., за заплащане на сумата от сумата 840,97 лева, представляваща главница за регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноски, ведно със законна лихва за период от 29.09.2022 г. до изплащане на вземането, както и сумата 58,17 лева, представляваща мораторна лихва за период от 23.01.2022 г. до 28.09.2022 г., за настъпили имуществени вреди по л.а. „Форд Мондео“, рег. № РВ ... РС, в резултат от ПТП, настъпило на 26.03.2018 г. на територията на С..., при движение по южната дъга на Околовръстен път с посока на движение от кв. Младост към район Панчарево, поради преминаване през несигнализирана и необозначена неравност на пътното платно.

Ищецът „Д....“ АД твърди, че в изпълнение на задълженията си по договор за застраховка имущество „Каско на МПС“, застрахователна полица № 0312170058007310 е заплатил на застрахования при него собственик сумата 825,97 лв. и ликвидационни разноски в размер на 15 лв. – обезщетение за щети на МПС – л.а. „Форд Мондео“, рег. № РВ ... РС, резултат от ПТП, настъпило на 26.03.2018 г. на територията на С..., при движение по южната дъга на Околовръстен път с посока на движение от кв. Младост към район Панчарево, автомобилът, собственост на Д. П. Х. и управляван от него, попаднал в необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно. За ПТП бил съставен Протокол за ПТП № 1700703. Отговорен за настъпилото ПТП бил ответникът С..., предвид неизпълнение на задълженията му по чл. 31 ЗП и ангажиране на гаранционно-обезпечителната му отговорност по чл. 49 ЗЗД. За вземането било подадено заявление по чл.410 ГПК и издадена заповед за изпълнение от 21.10.2022 г., срещу която в срок постъпило възражение от длъжника. По тези доводи и на основание чл.410 КЗ ищецът предявява регресната си претенция за заплатено застрахователно обезщетение и моли да бъде признато за установено, че ответникът му дължи сумата 840,97 лева, представляваща

главница за регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноси, ведно със законна лихва за период от 29.09.2022 г. до изплащане на вземането, както и сумата 58,17, представляваща мораторна лихва за период от 23.01.2022 г. до 28.09.2022 г. Претендира разноси.

Ответникът С... в срока по чл.131 ГПК оспорва предявения иск. Оспорва като недоказани твърденията на ищеца относно причината за процесното ПТП и механизма на същото. Оспорва да е налице несигнализирана и необезопасена дупка на посоченото място. Твърди наличие на съпричиняване от страна на застрахованото лице, водач на МПС, което е претърпяло ПТП. Моли за отхвърляне на иска, евентуално за уважаването му в минимален размер и присъждане на разноси. Прави възражение за прекомерност.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните, и като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от **фактическа и правна страна следното:**

По предявения иск с правно основание чл.422 вр. чл.410, ал.1, т.2 КЗ, вр. чл.49, ал.1 вр. чл. 45 ЗЗД, в тежест на ищеца е да докаже наличие на правоотношение по валиден застрахователен договор с увредения, покриващо процесния застрахователен риск, възлагане на определена работа от С... на друго лице – нейни служители и работници, във връзка с общинската пътна мрежа, настъпването на вреди на процесния лек автомобил, вредите да са причинени при или по повод изпълнението на възложената работа на служителите и работниците на С... – бездействие, изразяващо се в несигнализиране и необезопасяване на дупка на пътното платно, на което е настъпило ПТП и представляващо част от общинската пътна мрежа, с изпълнението на която работа причинените на лекия автомобил вреди се намират в причинна връзка, вредоносното деяние да е извършено виновно от изпълнителя на възложената работа и ищеца като застраховател да е изплатил застрахователно обезщетение на увредения.

В тежест на ответника, в случай че ищецът установи горепосочените факти, е да докаже, че е заплатил претендираната сума в срок, както и оборване на презумпцията за виновност на изпълнителите на възложената работа. В тежест на ответника е да докаже и възражението си за съпричиняване на ПТП от застрахованото лице.

По иска по чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг и изпадането на длъжника в забава.

От приложеното към настоящото дело ч.гр.д. № 52429/22 г. по описа на СРС, 141 състав се установява, че ищцовото дружество, в качеството му на застраховател по застраховка "Каско на МПС", е подало на 29.09.2022 г. до Софийския районен съд заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл.410 ГПК против ответника С... за дължими суми, представляващи изплатено застрахователно обезщетение по застраховка "Каско на МПС" във връзка с щета № 210316121.

Въз основа на това заявление било образувано ч. гр. д. № 52429/2022 г. на СРС, по което в полза на заявителя е издадена заповед за изпълнение на парично задължение против длъжника и настоящ ответник, срещу която в срока по чл. 414, ал. 2 ГПК е постъпило възражение. В срока по чл. 415, ал. 4 ГПК заявителят - ищец е предявил настоящия положителен установителен иск.

Безспорно между страните е извършеното от ищеца плащане на обезщетение на увреденото лице.

От представената по делото застрахователна полица № 0312170058007310 се установява правоотношение между ищеца и увреденото лице по застрахователен договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“ при Общи условия, с покрит застрахователен риск „Пълно каско“, с обект лек автомобил „Форд Мондео“, рег. № РВ ... РС. Видно от Искане за оценка на вреди по застраховка „Каско на МПС“ от 29.03.2018 г., подадено от

водача Д. П. Х., застрахователят е уведомен за настъпило събитие. От представеното по делото искане за оценка щета от 29.03.2018 г. се установява, че на 26.03.2018 г., около 11.35 часа, при движение по Околовръстния път на гр. София с посока на движение от кв. Младост към Панчарево, процесният автомобил попаднал в неизправност на пътното платно – дупка, при което на същия са нанесени материални щети, като е била увредена предна дясна гума, задна дясна гума, джантата предна и задна са изкривени. Съставени са описи на претенция по щета от 02.04.2018 г. и от 19.04.2018 г., с които са установени щети по автомобила, ведно с калкулациите, от които се установява, че сумата, необходима за отстраняване на щетите, е 825,97 лева, която е изплатена на собственика на увредения автомобил с три преводни нареждания.

По делото не е спорно, че настъпилото ПТП съставлява покрит застрахователен риск. С преводно нареждания от 10.05.2018 г., 23.05.2018 г. и 17.07.2018 г. ищецът изплатил застрахователно обезщетение в размер на 825.97 лв. С Регресна покана получена от ответника на 06.01.2022 г. ищецът поканил ответника С... да му заплати сумата от 840.97 лв., представляваща платеното застрахователно обезщетение, с включена сума от 15 лв. ликвидационни разноски по обработка на щетата, но плащане не последвало.

От приетото по делото и неоспорено от страните заключение на вещото лице по САТЕ, което съдът кредитира на основание чл.200 ГПК, се установява, че причина за настъпване на произшествието е преминаване на автомобила през небезопасна дупка на пътното платно на 26.03.2018 г. на Околовръстен път с посока на движение от кв. Младост към кв. Горубляне. Вещото лице дава заключение, че така представения механизъм на ПТП обуславя настъпването на посочените щети, т.е. налице е причинно-следствена връзка между произшествието и вредите. Стойността, необходима за възстановяване на лекия автомобил, определена на база средни пазарни цени към датата на произшествието е 655,81 лв., с вкл. ДДС.

По делото са събрани и гласни доказателства, чрез разпит на свидетеля Д. П. Х., водач на автомобила към момента на настъпване на произшествието. Заявява, че е участвал в ПТП на Околовръстното шосе, но не си спомня точната дата, поради изминалия период от време. Спомня си, че щетите били от попадане в голяма дупка на пътното платно.

Уврежданията били счупен носач, шарнир, джантата, втори носач и десните гуми, които впоследствие били отремонтирани.

Съдът кредитира показанията на свидетеля, тъй като не е пристрастен и заинтересован по конкретния спор по делото. Застрахователното обезщетение е платено, а за други отношения между свидетеля и ищеца няма данни. Той потвърждава обстоятелствата, отразени в искането за оценка на вреди, като съдът съобразява и това, че както декларираните обстоятелства, така и показанията си свидетелят е дал под страх от наказателна отговорност. Анализирани събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, дават основание на съда да зачете описания в исковата молба, уведомлението за щета, заключението на вещото лице и показанията на свидетеля механизъм на настъпване на произшествието.

По делото не е спорно, а и от представените писмени доказателства се установи наличието на застрахователно правоотношение между ищеца и увреденото лице, по договор за имуществена застраховка „Каско“, настъпването на покрит застрахователен риск – ПТП, в срока на застрахователното покритие, настъпили щети на застрахованото имущество и причинна връзка между събитието и вредите. Безспорно се установява, че произшествието е покрит застрахователен риск – пътнотранспортно произшествие по смисъла на параграф 6, т.30 от ПЗР на ЗДвП – „Пътнотранспортно произшествие" е събитие, възникнало в процеса на движението на пътнотранспортно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътнотранспортно средство, път, пътнотранспортно средство, товар или други материални щети, вредите от което се покриват от застрахователя, съгласно договорената клауза.

Настъпило е в периода на застрахователното покритие, за което не се спори между страните. Установява се и механизмът на настъпване на произшествието. Той потвърждава обстоятелствата, отразени в Протокол № 1700703 за ПТП от 26.03.2018 г. Ответникът не доказва механизъм на ПТП, различен от описания в събраните по делото доказателства, нито процесните увреди да са били налични към датата на ПТП. Не се установи и съпричиняване на вредоносния резултат от водача на автомобила. Липсват доказателства автомобилът да се е движил с превишена или несъобразена с пътните условия скорост, която да не е позволявала на водача да забележи своевременно неравността върху пътното платно или да спре при нужда. Установи се, че в резултат на преминаването през неравността на пътното платно, на застрахованото при ищеца имущество са причинени щети, които, видно от заключението на вещото лице се намират в пряка причинно-следствена връзка с описания механизъм на настъпване на ПТП. Безспорно между страните е изплащането на застрахователно обезщетение за тях на увреденото лице от ищеца.

Съдът намира за неоснователно направеното от ответника възражение за съпричиняване, поради нарушение на разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от Закона за движението по пътищата, според която "Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението". По делото не се установи поведение на водача на процесното МПС, което да нарушава цитираните разпоредби и това да е довело до попадането му в процесната дупка. Това са все обстоятелства, които са в доказателствена тежест на ответника, т. е. последният трябва да ги установи при условията на пълно и главно доказване. Не се установява съпричиняване на вредоносния резултат.

Дължимата грижа при управление на МПС не включва изискване за знание за неравностите по пътя или презумиране за наличие на такива. Необозначената и несигнализирана дупка не представлява предвидимо препятствие по смисъла на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, за да е налице задължение за водача да избира скоростта така, че да може да спре. Ето защо и съдът приема, че единствена причина за настъпилото ПТП с материални увреждания по автомобила, е състоянието на пътя.

Претенцията черпи правното си основание от разпоредбата на чл. 410 ал. 1, т.2 КЗ, според която с плащането на застрахователно обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определено, срещу възложителя на възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 ЗЗД. Ищецът се е суброгирал в правата на застрахования против възложителя на работата, при която са причинени уврежданията, до размера на изплатеното застрахователно обезщетение, поради което предявения иск по чл. 410, ал.1, т.2 КЗ се явява изцяло основателен и като такъв следва да бъде уважен. В случая спорното право произтича от виновното поведение на определени физически лица, които е следвало да изпълняват и осигуряват осъществяването на задълженията на С... за поддържане в изправност пътища – част от общинската пътна мрежа и тя носи отговорност за бездействията на тези лица. С... носи обезпечително-гаранционна отговорност по чл. 49 ЗЗД, като възложител, за вредите, причинени виновно от съответни физически лица при или по повод изпълнението на възложената им от работа. Участъкът от пътя, на което е реализирано ПТП, се стопанисва от ответника. Съгласно чл.167, ал. 1 и ал.2, т.1 ЗДвП, службите за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места изправността на състоянието на пътната настилка, пътните

съоръжения и пътната маркировка, като администрацията сигнализира незабавно за препятствията и ги отстранява във възможно най-кратък срок. Следователно, по силата на ЗДвП на С... е вменено задължение да стопанисва и поддържа улиците в София, което включва и недопускането, съответно - отстраняването на дупки и неравности по тях. Общината изпълнява тези дейности чрез служителите си или други лица, на които е възложила изпълнението на посочените задължения, като носи обективна гаранционно – обезпечителна отговорност при действията/бездействията на лицата, натоварени с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на съответното населено място.

В настоящия случай, собственик на пътя, на основание чл.2, ал.1, т.2 ЗОС вр. пар.7, ал.1, т.4 от ЗМСМА е общината, която съгласно чл.11, ал.1 ЗОС, следва да я управлява с грижата на добрия стопанин, като е налице обективна възможност за обезопасяването на улицата. С оглед на това, че наличието на несигнализирана и небезопасна дупка на пътното платно, явяваща се причина за ПТП, е резултат от бездействието на длъжностните лица, на които С... е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължения, която освен това е и собственик на улицата, при наличие на обективна възможност за обезопасяването ѝ, общината отговаря спрямо увреденото лице на основание чл.49 ЗЗД. Дължимото от застрахователя обезщетение трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието, т.е. – на действителният размер на вредата. Настоящият състав приема, че действителните и подлежащи на обезщетяване вреди отговарят на сумата, необходима за привеждане на увреденото МПС в изправно техническо състояние, тоест, годно за движение. При положение, че друго не е уговорено се приема, че застрахователната сума е определена съгласно действителната стойност и следователно дължимото застрахователно обезщетение следва да се определи в рамките на пазарната стойност на МПС към момента на настъпване на ПТП. Предвид посоченото, паричният еквивалент на действителната вреда съдът приема, че представлява средната пазарна цена на ремонта на автомобила; съответно на частите, които следва да се сменят с нови. Предвид заключението на вещото лице, което определя размер на вредите по средни пазарни цени над претендирания размер, искът се явява основателен и доказан до размера на сумата от 655,81 лв., като се дължат и направените разноски за определ.е на обезщетението в размер 15 лв., които съдът определя като обичайни при приключване на сметата или искът следва да се уважи за сумата от 670.81 лв. и да се отхвърли до пълния предявен размер от 840.97 лв.

Правото на ищеца да предяви регресната си претенция възниква от момента на изплащане на обезщетението, но за да настъпят последиците на забавата, не е достатъчен само фактът на плащането. По смисъла на чл. 86 ЗЗД длъжникът дължи обезщетение за забавено плащане от деня на забавата, а тогава, когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава от момента на поканата - чл. 84, ал. 2 ЗЗД. Регресната покана до ответника е била получена на 06.01.2021 г. Ищецът претендира сумата в размер на 58.17 лв., представляваща обезщетение за забава върху главницата в периода от 23.01.2022 г. до 28.09.2022 г., като изчислено от съда по реда на чл. 162 ГПК, обезщетението за забава за посочения период съобразно уважения по-горе размер на иска за главница, възлиза на сумата от 46.40 лв., а за разликата до пълния размер искът следва да се отхвърли.

Ето защо, искът по чл. 86 ЗЗД, представляващ обезщетение за забавено плащане, следва да се уважи частично.

Ищецът е направил разноски в общ размер на 1830 лв., от които 100 лв. държавна такса за заповедното и исковото производство, 1320 лв. адвокатско възнаграждение за двете производства, 350 лв. депозит за САТЕ, 60 лв. депозит за свидетел. С отговора на исковата молба ответникът е направил възражение за прекомерност, което съдът намира за основателно на основание чл.78, ал.5 от ГПК определя адвокатското възнаграждение на минимума по Наредба № 1 от 09.07.2004 г., като съобразява представените доказателства за

регистрация на процесуалния представител на ищеца по ДДС, в общ размер на 540 лв. за заповедното и исковото производство или 480 лв. за исковото производство и 60 лв. за заповедното производство, с оглед правната и фактическа сложност на двете производства. Ответникът, на основание чл. 78 ал.1 ГПК следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от общо 837.54 лв., съобразно уважената част от исковите, а ищецът следва да заплати на ответника сумата от 20.23 лв. юрисконсултско възнаграждение, съобразно отхвърлената част от исковите.

С оглед изложеното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по исковите, предявени от „Д....“ АД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул., срещу С... ЕИК: ..., с адрес: гр. София, ул., с правно основание чл.422 вр. чл.410, ал.1, т.2 КЗ, вр. чл.49, ал.1 вр. чл. 45 ЗЗД, че С... ЕИК ..., дължи на кредитора „Д....“ АД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул., сумата от **670.81** лв. представляваща главница за регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноси, ведно със законна лихва за период от 29.09.2022 г. до изплащане на вземането, както и сумата от **46.40 лв.** мораторна лихва за забава върху главницата за периода 23.01.2022 г. до 28.09.2022 г., за настъпили имуществени вреди по л.а. „Форд Мондео“, рег. № РВ ... РС, в резултат от ПТП, настъпило на 26.03.2018 г. на територията на С..., при движение по южната дъга на Околовръстен път с посока на движение от кв. Младост към район Панчарево, поради преминаване през несигнализирана и необозначена неравност на пътното платно, като ОТХВЪРЛЯ иска за главница до пълния предявен размер от 840.97 лв. и иска за мораторна лихва върху главницата до пълния предявен размер от 58.17 лв., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение от 21.10.2022 г. по ч.гр.д. № 52429/2022 г. по описа на СРС, 141 състав.

ОСЪЖДА С..., гр. София, ул. да заплати на „Д....“ АД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул., да заплати на основание чл. 78, ал.1 ГПК, направени по делото разноси в размер на сумата **837.54 лв.** за исковото и заповедното производство.

ОСЪЖДА „Д....“ АД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. да заплати на С..., гр. София, ул., на основание чл. 78, ал.3 ГПК, направени по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата **20.23 лв.**

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

На основание чл. 7, ал. 2 ГПК на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Софийски районен съд: _____